

Úti beszámoló

Balogh István

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Élmény a tanárnak, élmény a diáknak”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

az ALPHA COLLEGE OF ENGLISH által szervezett

Educating for the 21st Century: Re-imagining our Schools for our Children's Future

című kurzusról

2019. július 15. – 2019. július 26.

Dublin, Írország

2019. július 14-én érkeztem Dublin repülőterére az Aer Lingus járatával. Innen helyi tömegközlekedéssel értem el a szállást.

A szállást az Airbnb-nél foglaltuk egy kollégámmal, és most sem csalódtunk a szolgáltatóban. A szobánkhoz saját fürdőszoba is tartozott, míg a reggeli és esti étkezéseinket a közös konyhában intézhettük. Az ír nyár szárazabb oldalát ismertük meg: tulajdonképpen alig tudott olyan fenyegető felhőzet megjelenni az égen, amelyből komolyabb eső is hullott volna. A szállás 35 perc sétára esett az iskolától, és az utunk a város különböző arcait mutatta meg. A szállásadóink fiatal hölgyek voltak, akik maguk is bérlik a lakást. Egyikőjük spanyol, a másikuk pedig holland származású.

A fogadó intézményünk az Alpha College of English nevű iskola, mely az angol nyelv iránt érdeklődő diákoknak és felnőtteknek ugyanúgy kínál változatos kurzusokat, mint az Erasmus+ programban részt vevő, angolul már jól beszélő gyakorló tanároknak. Az intézmény egy jellegzetes, négyszintes, György-korabeli, téglaborítású épületben működik, de a környék más ingatlanaiban is tartanak órákat. A csoportban 17-en voltunk, és ezt a létszámot a tanáraink (is) magasnak találták. A 17 résztvevő közül kilencen (!) voltunk magyarok, így gyakorlatilag lehetetlen volt úgy csoportmunkát végezni, hogy ne legyen a csoportomban még magyar kolléga. Általában kifejezetten törekedtünk arra, hogy ne szólaljunk meg magyarul az órák alatt, vagy nem magyar kolléga társaságában.

A kurzusom az *Educating for the 21st Century: Re-imagining our Schools for our Children's Future* címet viselte. Nyelvi szintfelmérő nem előzte meg a továbbképzést; csupán a kurzusleírásban szerepelt a C1-es szintű angol tudás elvárásaként. Sajnos néhányan olyan alacsony szinten beszéltek angolul, hogy esetenként feladták, inkább nem vettek részt az óra menetében... Minden nap hat óra elfoglaltságunk volt. A délelőtti kétszer két órában az iskolában voltunk, míg délutánonként általában nagyon informatív és érdekes kirándulásokat tettünk dublini múzeumokba, külvárosi önfenntartó gazdaságba, valamint két alkalommal dokumentumfilmet vetítettek nekünk az oktatás kérdéseiről.

Összesen három tanárunk volt. Az egyikőjünkkel, Rachellel csak háromszor találkoztunk, beleértve a bemutatkozó foglalkozást is. Ennek ellenére valahányszor összefutottunk a folyosón, név szerint köszöntött bennünket, ami nagyon jól esett, és támogatólag hatott. A második tanárunk Katie Greig volt, akivel 6 dupla órát töltöttünk együtt. Katie nem csak tanít az Alpha College-ben, hanem a külföldi diákok ügyeiért is felel az intézményben. Az iskola honlapján például ő köszönti az Erasmus+ ösztöndíjak felől érdeklődőket is egy rövid videóban.

<https://alphacollege.com/english-courses/erasmus-plus-teachers-courses/>

Katie a projekt alapú oktatásról, az oktatóknak illetve a tanulóknak szánt technológiai lehetőségekről és az információs- és kommunikációs technológiák órai alkalmazásáról beszélgetett velünk. Tetszett, hogy különösebb elméleti bevezetés nélkül egyből használtatta velünk a FlipGrid nevű alkalmazást, és a legújabb GDPR-követelményeknek megfelelően Google-osztályteremben tartottuk egymással a kapcsolatot. Ebbe az osztályterembe töltötték, töltöttük fel az összes órai anyagot is, így ezek örökre elérhetők, letölthetők maradtak.

A harmadik tanárunk férfi volt, a csendes szavú Liam Bradshaw. Liam-mel 11 délelőtti órán találkoztunk, és sok olyan témát érintettünk, amelyek tényleg a 21. század nevelési feladatai közé tartoznak, de hazánkban (gimnáziumomban?) egy részük egyelőre nem túl hangsúlyos. Például az autonóm tanárrá válás lehetőségei; a tanulók autonómiájának fejlesztése; a felelős állampolgárságra való felkészítés vagy az önfenntartó közösségek kialakítása. Magától értetődően a kurzusunk helyenként önmaga elé is tükröt tartott, például amikor a lassú internet akadályozott bennünket, vagy egyetlen kábel hiánya miatt nem tudtunk előre haladni. Liam az év kilenc hónapját Mexikóban tölti, ott segédkezik egy, a civilizáció által kevésbé érintett népcsoport iskoláztatásában. Komoly gondnak látja, hogy akik nagyvárosi iskoláztatásban részesülnek, azok általában nem akarnak visszatérni a szülőföldjükre. Nagyon meggyőző volt, hogy amikor ezt az inget és zakót viselő férfit megkérdeztük, hogy Mexikóban segít-e ásni és növényeket (kézzel) palántálni a földbe, akkor a válasza egy határozott igen volt.

Délutánonként kizárólag Liam volt velünk, és ilyenkor megnyílt előttünk. Páratlan lelkesedéssel, halk, de magabiztos irányítással kalauzolt bennünket két dublini múzeumban is. Elmentünk vele a már említett önfenntartó gazdaságba és a dublini botanikus kertbe is. Nagy meglepetésünkre az utolsó előtti délután egy whiskey lepárló üzembe is ellátogattunk, ami egy kedves végső összekovácsoló és búcsúzó alkalom volt.

Az órákon kifejezetten kerültük a politikai, vallási, a világnézeti vagy a szexualitással kapcsolatos kérdéseket. Tanáraink szerint ezek olyan jellegű vitákhoz vezethetnek, amelyek nem férnek bele még a felnőtteknek tartott órák kereteibe sem. Mindazonáltal Liamtól vagy éppen lengyel kollégáinktól üdítő volt olyan véleményeket hallani, például a bevándorlással kapcsolatban, amelyek eltérnek a hivatalos magyarországi közbeszédétől. Nagyon érdekes volt megtudni, hogy Írországba az elmúlt időszakban a legtöbb bevándorló például Angliából érkezett, miközben épp a tanfolyamunk alatt lett Boris Johnson miniszterelnök, és tett megjegyzést ír kollégájára az első hivatali napján.

Nagyon élveztem az órákon, hogy a tanáraimtól folyamatosan elleshettem olyan nyelvi fordulatokat, amelyekkel majd a saját, idegen nyelven tartott szakóráimat is feldobhatom.

A kurzus mellett az első, és egyetlen teljes hétvégét kihasználva Howth félszigetére utaztunk, ahol a sziklákon haladva gyönyörködtünk az Ír-tengerben. Másnap, vasárnap Dublin

kihagyhatatlan turista-látványosságait látogattuk meg, a Guinness sörgyár látogatóközpontját, majd a Szent Patrik székesegyházat, végül pedig a Phoenix Parkot.

A csoporttal eljutottunk Bray-be is, ahonnan egy rövid, de lenyűgöző úton átsétáltunk a közeli Greystones-ba. <https://www.youtube.com/watch?v=zefiRqcYEQM>

A képzés végeztével, a második szombaton megtekintettük Kilkenny hangulatos városát. Kíváncsiak voltunk egy Dublintól különböző turistacélpontra is, és nem csalódtunk. Másnap reggel pedig, az érkezésünk után két héttel repülőre ültünk...

Nagyon tetszett Dublinban, hogy a legnagyobb része nem hasonlít a többi európai fővárosra: kevés a modern és magas épület, helyette viszonylag egységes, 2-3 szintes lakóházakat láttunk. Az emberek, természetesen nem kivétel nélkül, de általában nyugodtak és türelmesek. Sorban állnak, nem tülekednek.

A két évvel ezelőtti, scarborough-i képzéshez képest a dublini megerőltetőbb volt. A munkanapjaink általában 4 óra után értek véget, így hét közben viszonylag kevés idő maradt a város tágabb környezetének megismerésére. Ugyanakkor most is elmondhatom, hogy ez a kéthetes lehetőség ismét nagyban hozzájárult ahhoz, hogy feltöltődve, gyarapodva és inspirációkkal gazdagodva álljak az új tanév elé.

Szeretném megköszönni a Tempus alapítványnak és a KLIK Szegedi Tankerületi Központjának, hogy támogatták a képzés megvalósulását.

Szeged, 2019. augusztus 7.